

בש"פ 6594/17 - חיים רביבו נגד משטרת ישראל מחוז תל אביב צפון

בבית המשפט העליון

בש"פ 6594/17

כבוד השופט ד' מינץ
חיים רביבו

לפני:
המערער:

נגד

משטרת ישראל מחוז תל אביב צפון

המשיב:

ערעור על החלטת כב' הרשם ג' לובינסקי זיו מיום 8.8.2017 במסגרת בש"פ 6132/17

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת כב' הרשם ג' לובינסקי זיו מיום 8.8.2017 במסגרת בש"פ 6132/17, בגדרו נדחתה בקשת המערער להשיג על החלטת מזכירות בית המשפט שלא לאפשר לו הגשת הליך ערעורי.

1. ביום 21.9.2016 נעצר המערער בחשד לעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על אף שצוין כי חקירתו במשטרה הייתה מתועדת חזותית, תיעוד זה לא נמצא בתיק החקירה. לפיכך, הגיש המערער לבית משפט השלום בתל אביב-יפו בקשה לעיון בחומר חקירה במסגרתה ביקש לעיין בתיעוד החזותי של חקירתו על ידי המשטרה וכן בחומר המודיעיני אשר עמד בבסיסה (מ"י 16-09-54166). בקשתו זו נדחתה ביום 18.6.2017 (כב' השופטת ר' פוזננסקי כץ). נקבע כי נסיבות המקרה אינן מחייבות את המשיבה לתעד חזותית את החקירה והובהר למערער כי משהוצאה תעודת חיסיון בתיק, אין מקום לחשוף את החומר המודיעיני. המערער ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (עמ"י 17-06-68409) ובהחלטה מיום 19.7.2017 (כב' השופט א' הימן) נדחו טענותיו. כן הובהר למערער כי ככל שהוא עומד על בקשתו בענין החומר המודיעיני החסוי, עליו לפעול בדרכים המתאימות ולהגיש עתירה לגילוי ראייה.

2. המערער ביקש להשיג על החלטות אלו בפני בית משפט זה. אלא שמזכירות בית המשפט סירבה לקבל לרישום את פנייתו לפתוח בהליך ערעורי. זאת, בשל הוראת סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) אשר קובעת כי על החלטה בדבר עיון בחומר חקירה מוקנית זכות ערר אחת בלבד. בעקבות זאת, הגיש המערער בקשה לרשם בית משפט זה והלין על סירוב המזכירות לקבל את עררו לרישום כאמור. בהחלטתו מיום 8.8.2017 קבע הרשם, כי בצדק דחתה המזכירות את ההליך הערעורי מרישום. נקבע כי אין לחרוג מהמסגרת הדיונית הקבועה בסעיף 74 לחסד"פ וההלכה הפסוקה, לפיהן על החלטה שעניינה עיון בחומר חקירה ניתנת זכות ערר אחת בלבד והמערער כלל לא הצביע על כל מקור נורמטיבי אחר מכוחו מוקנית לו זכות ערער נוספת בנדון.

3. גם החלטת הרשם לא התקבלה על דעתו של המערער ומכאן הערעור שלפניו. המערער חזר על טיעונו לפיהם נעשה לו עוול שכן המשיבה הייתה מחויבת לתעד חזותית את חקירתו בשל כך שהוא בעל מוגבלות פיזית ונפשית. לדידו, יש לקבל את פנייתו לפתוח בהליך ערעורי על החלטת בית המשפט המחוזי ולהורות למשיבה לאפשר לו לעיין בתיעוד החזותי של החקירה ובחומר המודיעיני.

4. הוראת סעיף 74(ה) לחסד"פ קובעת כי "... על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לערור לפני בית המשפט של ערעור שידון בערר בשופט אחד". בית משפט זה עמד לא אחת על פרשנותה של הוראה זו וקבע כי כאשר מדובר בהחלטה שיפוטית המתייחסת לבקשה לעיון בחומר חקירה, בעל דין רשאי לערור עליה פעם אחת בלבד (בש"פ 7858/11 שכטר נ' משטרת ישראל - מדינת ישראל (6.11.2011); רע"פ 4953/06 צדוק נ' מדינת ישראל (17.7.2006); בש"פ 997/04 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 241 (2004); בש"פ 2343/00 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 65 (2000)).

5. במקרה זה המערער כבר ניצל את זכות הערר המוקנית לו בהשגות שהשיג בפני בית המשפט המחוזי. על כן בדיון קבע הרשם כי לא עומדת למערער האפשרות להגיש ערעור על ההחלטה שניתנה בערר, בין אם בזכות ובין אם ברשות. יצוין כי הדבר נכון הן לעניין הבקשה לקבלת תיעוד חזותי של החקירה והן לעניין הבקשה לעיון בחומר המודיעיני. לגבי הבקשה השנייה אוסיף כי בצדק הובהר למערער בהליכים הקודמים כי ככל שהוא עומד על בקשה זו, עליו להגיש עתירה לגילוי ראיה בדרך הקבועה לכך בדיון.

על יסוד האמור לעיל, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, ה' באלול התשע"ז (27.8.2017).

שׁוֹפֵט